

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห
อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห ตั้งอยู่ ณ บ้านเตาไห หมู่ที่ ๑ ตำบลเตาไห อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดอุดรธานี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๓๕,๐๔๓ ไร่ หรือ ๔๘.๘๐ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลเตาไห มีลักษณะเป็นที่ดอนและราบลุ่ม มีลำห้วยหลวงไหลผ่าน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศในพื้นที่ตำบลเตาไหในรอบหนึ่งปี มี ๓ ฤดูกาล คือ

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่ตำบลเตาไห มีลักษณะเป็นดินร่วนปนดินทรายและดินร่วนปนดินเหนียว บางพื้นที่มีหินลูกรังปนอยู่ด้วย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

- พื้นที่ตำบลเตาไห มีลำห้วยหลวงไหลผ่าน
- ลำห้วยโนนกกแต่ เป็นแหล่งน้ำสำหรับใช้ผลิตน้ำประปาของบ้านเตาไห บ้านนาพังและบ้านสร้าง
กว้าง
- หนองเดิ่น เป็นแหล่งน้ำสำหรับใช้ผลิตน้ำประปาของบ้านหม้อทั้งสองหมู่บ้าน
- หนองหวาย เป็นแหล่งน้ำสำหรับใช้ผลิตน้ำประปาของบ้านคอนสวรรค์ และลำห้วยหลวง เป็น
แหล่งน้ำสำหรับใช้ผลิตน้ำประปาของบ้านคอนเสียบ บ้านสินเจริญและบ้านโนนสว่าง
- ลำห้วยหลวง ลำห้วยโนนกกแต่ หนองเดิ่น และหนองหวาย เป็นแหล่งน้ำที่มีปริมาณน้ำตลอดทั้ง
ปี เพียงพอในการผลิตน้ำประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค ทำเกษตรกรรม ปศุสัตว์และการประมง ส่วนแหล่งน้ำ
นอกจากนี้ จะมีปริมาณน้ำมากในฤดูฝน แต่จะมีปริมาณน้ำน้อยและแห้งขอดในฤดูร้อนทำให้ประชาชนเกิดความ
เดือดร้อนในการทำเกษตรกรรม ปศุสัตว์และการประมง ตลอดทั้งการอุปโภคบริโภค

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

๑.๖.๑ ไม้ในพื้นที่ตำบลเตาไห ประกอบด้วย

๑.๖.๑.๑ ไม้ที่เกิดเองตามธรรมชาติ ประกอบด้วย ไม้ยาง ไม้จิก ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ไผ่ ไม้กรุง

๑.๖.๑.๒ ไม้ที่มนุษย์ปลูกเอง ประกอบด้วย ยางพารา ไม้ยูคา ไม้ผลชนิดต่างๆ เป็นอาทิ

๑.๖.๒ ป่าไม้ในพื้นที่ตำบลเตาไหเป็นป่าเบญจพรรณ ลักษณะทั่วไปเป็นป่าโปร่ง พื้นที่ป่าไม้ไม่รกทึบ
มีไม้ไผ่ชนิดต่างๆ ขึ้นอยู่มาก เช่น ป่าโนนชาติ เป็นต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลบ้านเหล่า อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลสุขุมเส้า อำเภอเพ็ญ และตำบลนาทราย อำเภอพิบูลย์รักษ์ จังหวัด

อุดรธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลนาคำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลบ้านเหล่าและตำบลสุขุมเส้า อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเพ็ญ ๒๙ กิโลเมตรและห่างจากศาลากลางจังหวัดอุดรธานี ๕๑ กิโลเมตร

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีการบริหารงานโดยฝ่ายบริหารซึ่งประกอบด้วย

๑. นายบัวลา พลยศ ตำแหน่ง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๒. นายโชคทวี ลำเพยพล ตำแหน่ง รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๓. นางคำไข่ สีเหล่า ตำแหน่ง รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๔. นายคำเพียร แสนพรหม ตำแหน่ง เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

และฝ่ายสภา มีจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห จำนวน ๑๘ คน ประกอบด้วย

๑. นางสาวลำดวน ยศอ่อน ตำแหน่ง ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๒. นายบรรพต สมบูรณ์ ตำแหน่ง รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๓. นางไพ หงแก้ว ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๑

๔. นายบุญชู เอื่องโฮม ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๒

๕. นายชินวัฒน์ บุญราชา ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๓

๖. นายยัณตรี ประพัญญู ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๓

๗. นายสุวิทย์ แสนสุข ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๔

๘. นางสาวนันท์ เฟื่องสุวรรณ ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๔

๙. นางฝนทอง จุนจริง ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๕

๑๐. นายสุทิน ชาวกล้า ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๕

๑๑. นายทองไสย์ โอทอง ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๖

๑๒. นางเตือนใจ บัวศรี ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๖

๑๓. นายทองพูล นามแก้ว ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๗

๑๔. นายคำปิ่น ยอดสิงห์ ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๗

๑๕. นายสุบัน สะพังเงิน ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๘

๑๖. นายมลตรี พันธศรี ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๘

๑๗. นายโกวิท ศรีสุธรรม ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๙

๑๘. นายยุทธชัย สัพพังเงิน ตำแหน่ง สมาชิกสภา อบต.เตาไห หมู่ที่ ๙

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน มีจำนวนประชากรทั้งหมด

๖,๐๕๑ คน และจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๖๙๗ หลังคาเรือน (ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จากสำนักทะเบียนราษฎรอำเภอเพ็ญ)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	เตาไห	๔๔๗	๔๗๔	๙๒๑	๒๘๕
๒	นาพัง	๔๑๑	๔๑๔	๘๒๕	๒๔๕
๓	คอนเลียบ	๓๙๑	๓๙๗	๗๘๘	๒๑๓
๔	หม้อ	๒๘๗	๒๗๙	๕๖๖	๑๔๐
๕	คอนสวรรค์	๒๑๗	๒๓๗	๔๕๔	๑๑๙
๖	สินเจริญ	๒๓๒	๒๔๘	๔๘๐	๑๓๖
๗	โนนสว่าง	๔๑๓	๓๗๔	๗๘๗	๒๒๔
๘	สร้างกว้าง	๒๘๑	๒๘๙	๕๗๐	๑๕๙
๙	หม้อ	๓๒๗	๓๓๓	๖๖๐	๑๗๖
รวม		๓,๐๐๖	๓,๐๔๕	๖,๐๕๑	๑,๖๙๗

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

รายการ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๗๒๘	๖๖๕	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๒,๐๒๓	๒,๐๑๖	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๒๕๕	๓๖๔	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๓,๐๐๖	๓,๐๔๕	ทั้งสิ้น ๖,๐๕๑

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห สามารถแยกระดับการศึกษาได้เป็น ๓ ระดับ คือ

๑. ระดับก่อนประถมศึกษา มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๖ แห่ง คือ

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.เตาไห มีจำนวนเด็ก ๓๒ คน
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาพัง มีจำนวนเด็ก ๑๘ คน
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคอนเลียบ มีจำนวนเด็ก ๑๘ คน
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหม้อ มีจำนวนเด็ก ๒๔ คน
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคอนสวรรค์สินเจริญ มีจำนวนเด็ก ๑๓ คน
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีอุดมพร (บ้านโนนสว่าง) มีจำนวนเด็ก ๑๓ คน
- รวมทั้งสิ้น ๑๑๘ คน

๒. ระดับประถมศึกษา เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ ประกอบด้วย (ข้อมูลปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒)

๑. โรงเรียนบ้านเตาไห	มีจำนวนเด็กนักเรียน	๖๗ คน
๒. โรงเรียนบ้านนาพัง	มีจำนวนเด็กนักเรียน	๔๐ คน
๓. โรงเรียนบ้านคอนเลียบ	มีจำนวนเด็กนักเรียน	๕๗ คน
๔. โรงเรียนบ้านหม้อ	มีจำนวนเด็กนักเรียน	๙๐ คน
๕. โรงเรียนบ้านคอนสวรรค์สินเจริญ	มีจำนวนเด็กนักเรียน	๖๓ คน
๖. โรงเรียนบ้านโนนสว่าง	มีจำนวนเด็กนักเรียน	๖๗ คน
	รวมทั้งสิ้น	๓๘๔ คน

๓. ระดับมัธยมศึกษา (โรงเรียนขยายโอกาส) เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ประกอบด้วย (ข้อมูลปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒)

๑. โรงเรียนบ้านเตาไห	มีจำนวนเด็กนักเรียน	๔๗ คน
----------------------	---------------------	-------

๔. หน่วยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลเตาไห ตั้งอยู่ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๔.๒ สาธารณสุข

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีโรงพยาบาล ๑ แห่ง คือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคอนเลียบ แต่ละหมู่บ้านมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนและมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ประกอบด้วย

- บ้านเตาไห หมู่ที่ ๑	จำนวน	๑๙ คน
- บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒	จำนวน	๑๓ คน
- บ้านคอนเลียบ หมู่ที่ ๓	จำนวน	๑๒ คน
- บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔	จำนวน	๙ คน
- บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕	จำนวน	๑๐ คน
- บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖	จำนวน	๗ คน
- บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๗	จำนวน	๑๐ คน
- บ้านสร้างขวาง หมู่ที่ ๘	จำนวน	๑๔ คน
- บ้านหม้อ หมู่ที่ ๙	จำนวน	๑๑ คน
	รวมทั้งสิ้น	๑๐๕ คน

๔.๓ อาชญากรรม

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห ไม่มีปัญหาอาชญากรรม

๔.๔ ยาเสพติด

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห ไม่มีปัญหายาเสพติด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีการดำเนินการการสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย

๔.๕.๑ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	จำนวน	๖๙๙ คน
๔.๕.๒ เบี้ยยังชีพคนพิการ	จำนวน	๑๗๘ คน
๔.๕.๓ เบี้ยยังชีพผู้ติดเชื้อเอดส์	จำนวน	๗ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนลูกรังและถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสำหรับใช้ในการคมนาคมขนส่ง การติดต่อระหว่างตำบล-จังหวัดอุดรธานี ผ่านทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๒๒

๕.๑.๑ ถนนลาดยาง มีจำนวน ๑๓ สาย ขนาดยาว ๒๔,๔๐๑ เมตร ประกอบด้วย

- ๕.๑.๑.๑ จากบ้านเตาไห ถึง บ้านโคกสว่าง ขนาดยาว ๒,๓๘๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๒ จากบ้านสร้างกวาง ถึง สี่แยกตำบลเตาไห ขนาดยาว ๓,๔๔๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๓ จากบ้านสร้างกวาง ถึง สามเหลี่ยมเตาไห ขนาดยาว ๑,๐๓๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๔ จากบ้านสินเจริญ ถึง บ้านหนองกุง ขนาดยาว ๖,๖๖๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๕ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒๒ ขนาดยาว ๕,๕๐๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๖ จากตลาดปลาสินเจริญ ถึง วัดป่าพระนาไฮ ขนาดยาว ๖๕๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๗ จากบ้านเตาไห ถึง วัดป่าภูนาทรอยพระพุทธรบาท ขนาดยาว ๓,๐๐๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๘ จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒๒ ถึง บ้านโนนสว่าง ขนาดยาว ๔๖๐ เมตร
- ๕.๑.๑.๙ จากบ้านสินเจริญ ถึง วัดป่าพระนาไฮ ขนาดยาว ๑๒๗ เมตร
- ๕.๑.๑.๑๐ จากบ้านนายประเทือง จันอ่อน - บ้านแม่หนู ชมพุนิตย หมู่ที่ ๗ ขนาดยาว ๙๕

เมตร

- ๕.๑.๑.๑๑ จากบ้านนายดอน อุบลคุต ถึง บ้านนายเสถียร แสนพรหม หมู่ที่ ๗ ขนาดยาว

๙๒๐ เมตร

- ๕.๑.๑.๑๒ จากบ้านนายมอญ ภาสสวัสดิ์ ถึง บ้านนายศักดิ์ หมู่ที่ ๗ ขนาดยาว ๘๒ เมตร

- ๕.๑.๑.๑๓ จากบ้านนายสัมพันธ์ ยศเชียง ถึง บ้านนางวัน ทองวิกิจ ขนาดยาว ๕๗ เมตร

๕.๑.๒ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน มีจำนวน ๖๖ สาย ขนาด ๑๗,๑๒๑ เมตร

ประกอบด้วย

- ๕.๑.๒.๑ บ้านเตาไห หมู่ที่ ๑ จำนวน ๘ สาย ขนาดยาว ๑,๗๒๐ เมตร
- ๕.๑.๒.๒ บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒ จำนวน ๙ สาย ขนาดยาว ๒,๔๓๖ เมตร
- ๕.๑.๒.๓ บ้านคอนเียบ หมู่ที่ ๓ จำนวน ๗ สาย ขนาดยาว ๒,๕๙๕ เมตร
- ๕.๑.๒.๔ บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔ จำนวน ๗ สาย ขนาดยาว ๑,๖๑๐ เมตร
- ๕.๑.๒.๕ บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕ จำนวน ๘ สาย ขนาดยาว ๑,๕๕๕ เมตร
- ๕.๑.๒.๖ บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖ จำนวน ๖ สาย ขนาดยาว ๒,๓๒๕ เมตร
- ๕.๑.๒.๗ บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๗ จำนวน ๗ สาย ขนาดยาว ๑,๕๗๐ เมตร
- ๕.๑.๒.๘ บ้านสร้างกวาง หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑๑ สาย ขนาดยาว ๒,๒๗๐ เมตร
- ๕.๑.๒.๙ บ้านหม้อ หมู่ที่ ๙ จำนวน ๓ สาย ขนาดยาว ๑,๐๔๐ เมตร

๕.๑.๓ ถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน มีจำนวน ๕๒ สาย ขนาดยาว ๖๙,๖๔๗ เมตร

ประกอบด้วย

- ๕.๑.๓.๑ บ้านเตาไห หมู่ที่ ๑ จำนวน ๖ สาย ขนาดยาว ๗,๔๔๒ เมตร
- ๕.๑.๓.๒ บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑๑ สาย ขนาดยาว ๑๕,๒๐๐ เมตร
- ๕.๑.๓.๓ บ้านคอนเียบ หมู่ที่ ๓ จำนวน ๗ สาย ขนาดยาว ๙,๙๘๐ เมตร

- ๕.๑.๓.๔ บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔ จำนวน ๓ สาย ขนาดยาว ๖,๔๐๐ เมตร
- ๕.๑.๓.๕ บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕ จำนวน ๕ สาย ขนาดยาว ๘,๗๐๐ เมตร
- ๕.๑.๓.๖ บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖ จำนวน ๖ สาย ขนาดยาว ๓,๖๗๐ เมตร
- ๕.๑.๓.๗ บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๗ จำนวน ๖ สาย ขนาดยาว ๔,๘๕๕ เมตร
- ๕.๑.๓.๘ บ้านสร้างขวาง หมู่ที่ ๘ จำนวน ๔ สาย ขนาดยาว ๙,๐๐๐ เมตร
- ๕.๑.๓.๙ บ้านหม้อ หมู่ที่ ๙ จำนวน ๔ สาย ขนาดยาว ๔,๔๐๐ เมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ ประมาณร้อยละ ๙๙.๗๖ ของครัวเรือนทั้งหมด

๕.๓ การประปา

ประชาชนมีประปาใช้ทุกครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์ (ยังไม่เสร็จ)

๕.๔.๑ ประชาชนมีโทรศัพท์บ้านใช้ ร้อยละ ๒ ของประชาชนทั้งหมด

๕.๔.๒ ประชาชนมีโทรศัพท์มือถือใช้ ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนทั้งหมด

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอเพ็ญ ตั้งอยู่ ณ ตำบลเพ็ญ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชน ประมาณร้อยละ ๙๐ ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ประกอบด้วย นาปี นาปรัง ไร่ อ้อย ไร่มันสำปะหลัง สวนยางพารา ไร่ยูคาลิปตัสและการปลูกพืชผักสวนครัว

๖.๒ การประมง

ประกอบด้วย การเลี้ยงปลาในบ่อ การเลี้ยงกบ ใสมอง หวานแหและการทำสะดุ้งใหญ่

๖.๓ การปศุสัตว์

ประกอบด้วย เลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู เลี้ยงหมา เลี้ยงแมว เลี้ยงวัวและเลี้ยงควาย

๖.๔ การบริการ

๖.๔.๑ หน่วยธุรกิจ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

- ปั้มน้ำมัน	จำนวน	๑ แห่ง
- ถังบนดิน (แบบหลอด)	จำนวน	๓ แห่ง
- ปั้มน้ำมันแบบหยอดเหรียญ	จำนวน	๕ แห่ง
- โรงงานผลิตน้ำดื่ม	จำนวน	๒ แห่ง
- โรงสีข้าว	จำนวน	๑๑ แห่ง
- รถเกี่ยวข้าว	จำนวน	๒ คัน
- ร้านเสริมสวย	จำนวน	๕ แห่ง
- ร้านซ่อมรถ	จำนวน	๖ แห่ง
- ร้านอินเทอร์เน็ต, ถ่ายเอกสาร	จำนวน	๒ แห่ง
- ร้านล้างอัดฉีด	จำนวน	๑ แห่ง
- ร้านคลินิก	จำนวน	๑ แห่ง
- ร้านจำหน่ายเหล็กตัด อะลูมิเนียม	จำนวน	๒ แห่ง

- ร้านจำหน่ายปุ๋ย เคมีภัณฑ์ จำนวน ๓ แห่ง
- ร้านจำหน่ายหมูสด, เนื้อสด จำนวน ๒ แห่ง
- ร้านจำหน่ายพันธุ์ดอกไม้ จำนวน ๒ แห่ง
- ลานรับซื้ออ้อย จำนวน ๒ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โฮมสเตย์ ดูนกเป็ดน้ำหนองเต็น ล่องเรือลำห้วยหลวง นมัสการ

หลวงปู่พระนาโไฮและท่องเที่ยวกราบนมัสการรอยพระพุทธบาทที่วัดป่าณาทรอยพระพุทธบาท

๖.๖ การอุตสาหกรรม

- โรงงานผลิตน้ำตาล จำนวน ๒ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๖.๗.๑ การพาณิชย์ ประกอบด้วย

- ตลาดปลาสินเจริญ บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านเตาไห จำนวน ๑๘ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านนาพัง จำนวน ๘ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านคอนเลียบ จำนวน ๙ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔ จำนวน ๔ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านคอนสวรรค์ จำนวน ๖ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านสินเจริญ จำนวน ๖ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านโนนสว่าง จำนวน ๗ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านสร้างขวาง จำนวน ๗ แห่ง
- ร้านค้าภายในหมู่บ้าน บ้านหม้อ หมู่ที่ ๙ จำนวน ๑๑ แห่ง

๖.๗.๒ กลุ่มอาชีพ ประกอบด้วย

ที่	ชื่อกลุ่มอาชีพ	ปีที่ก่อตั้ง (พ.ศ.)	มีสมาชิก (คน)	เงินทุน (บาท)	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่
๑	กลุ่มจักสาน	๒๕๔๖	๑๐	๕,๐๐๐	บ้านนาพัง	๒
๒	กลุ่มทอผ้า	๒๕๔๗	๖	๑๕,๐๐๐	บ้านนาพัง	๒
๓	กลุ่มนวดแผนไทย	๒๕๕๒	๒๐	๕,๐๐๐	บ้านนาพัง	๒
๔	กลุ่มชาเตาไห	๒๕๕๒	๒๐	๒๐,๐๐๐	บ้านนาพัง	๒
๕	กลุ่มปลาร้าผง	๒๕๕๒	๒๐	๕,๐๐๐	บ้านนาพัง	๒
๖	กลุ่มน้ำยาล้างจาน	๒๕๕๒	๓๕	๕,๐๐๐	บ้านนาพัง	๒
๗	กลุ่มเลี้ยงไก่พื้นบ้าน	๒๕๔๐	๓๐	๒๓,๕๐๐	บ้านคอนเลียบ	๓
๘	กลุ่มปลูกหวาย	๒๕๕๘	๑๕	๕๐,๐๐๐	บ้านคอนเลียบ	๓
๙	กลุ่มปลูกมันสำปะหลัง	๒๕๕๘	๑๕	๕๐,๐๐๐	บ้านคอนเลียบ	๓
๑๐	กลุ่มเลี้ยงกระบือ	๒๕๔๙	๑๐	๒๕,๐๐๐	บ้านหม้อ	๔

๑๑	กลุ่มนางข้าวพันธุ์ดี	๒๕๑๗	๙๖	๒๔,๐๐๐	บ้านคอนเลียบ	๕
๑๒	กลุ่มแม่บ้าน	๒๕๓๘	๑๕	๑๒,๐๐๐	บ้านคอนเลียบ	๕
๑๓	ออมสัจจะ	๒๕๔๔	๘๑	๑๓๐,๐๐๐	บ้านคอนเลียบ	๕
๑๔	กลุ่มเงินสงเคราะห์	๒๕๔๕	๙๖	๑๒,๕๐๐	บ้านคอนเลียบ	๕
๑๕	กลุ่มแปรรูปอาหาร	๒๕๔๔	๑๐	๓๐,๐๐๐	บ้านสินเจริญ	๖
๑๖	กลุ่มการตลาด	๒๕๔๐	๑๕	๕๐,๐๐๐	บ้านสินเจริญ	๖
๑๗	กลุ่มล่องเรือ	๒๕๔๔	๒๐	๒๐,๐๐๐	บ้านสินเจริญ	๖
๑๘	กลุ่มโฮมสเตย์	๒๕๔๔	๕	๕๐,๐๐๐	บ้านสินเจริญ	๖
๑๙	ทำข้าวนาปรัง	๒๕๕๗	๒๕	๑๕,๐๐๐	บ้านโนนสว่าง	๗
๒๐	กลุ่มเย็บผ้า	๒๕๔๐	๑๐	-	บ้านสร้างกวาง	๘
๒๑	กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ	๒๕๔๕	๑๒	-	บ้านสร้างกวาง	๘
๒๒	กลุ่มคัดเมล็ดพันธุ์ข้าว	๒๕๕๗	๑๕	๒๐๐,๐๐๐	บ้านสร้างกวาง	๘

๖.๘ แรงงาน

ประชากรวัยแรงงาน มีประมาณร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งหมด

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนร้อยละ ๙๙ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห นับถือศาสนาพุทธ นอกจากนั้นนับถือศาสนาอิสลาม

๗.๑.๑ วัดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีจำนวน ๙ แห่ง ได้แก่

- วัดโพธิ์ชัย บ้านเตาไห หมู่ที่ ๑
- วัดโพธิ์ชุม บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒
- วัดโพธิ์สมพร บ้านคอนเลียบ หมู่ที่ ๓
- วัดป่าโนนสำราญเทพนิมิต บ้านคอนเลียบ หมู่ที่ ๓
- วัดศรีบุญเรือง บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔
- วัดศรีสมพร บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕
- วัดป่าพระนาโฮ บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖
- วัดศรีอุดมพร บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๗
- วัดป่าณาทนรอยพระพุทธรูป บ้านสร้างกวาง หมู่ที่ ๘

๗.๑.๒ สำนักสงฆ์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีจำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

- สำนักสงฆ์เมตตาธรรม บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒
- สำนักสงฆ์อหิงสา บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๗

๗.๑.๓ ที่พักสงฆ์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

- ที่พักสงฆ์อุดมหนองอึ้ง บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕

๗.๑.๔ สำนักปฏิบัติธรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีจำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

- สำนักปฏิบัติธรรมชัยมงคล (วัดแม่ชี) บ้านหม้อ หมู่ที่ ๙
- สำนักปฏิบัติธรรมมงคลสว่างธรรม บ้านหม้อ หมู่ที่ ๙

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๗.๒.๑ ประเพณี ๑๒ เดือน

เดือน	ประเพณี	สถานที่
อ้าย	บุญปริวาสกรรม	วัดป่านันทาทรอยพระพุทธรบาท
ยี่	บุญคุณลาน	-
สาม	บุญข้าวจี่	วัด สำนักสงฆ์ ที่พักสงฆ์ สำนักปฏิบัติธรรมทุกแห่ง
สี่	บุญเทศน์มหาชาติ	วัดทุกแห่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห
ห้า	สงกรานต์	วัดทุกแห่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห สำนักงาน อบต.เตาไห
หก	บุญบังไฟ	วัดป่าพระนาโฮ บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖ โนนย่า บ้านสร้างกวาง หมู่ที่ ๘ หนองเต็น บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔
เดือน	ประเพณี	สถานที่
เจ็ด	บุญข้าอะ	หลักบ้านทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห
แปด	บุญข้าวพรรษา	วัด สำนักสงฆ์ ที่พักสงฆ์ สำนักปฏิบัติธรรมทุกแห่ง
เก้า	บุญข้าวประดับดิน	วัด สำนักสงฆ์ ที่พักสงฆ์ สำนักปฏิบัติธรรมทุกแห่ง
สิบ	บุญข้าวสาก	วัด สำนักสงฆ์ ที่พักสงฆ์ สำนักปฏิบัติธรรมทุกแห่ง
สิบเอ็ด	บุญออกพรรษา	วัด สำนักสงฆ์ ที่พักสงฆ์ สำนักปฏิบัติธรรมทุกแห่ง
สิบสอง	บุญกฐิน	วัดทุกแห่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๗.๒.๒ งานประจำปี

- งานประเพณีลอยกระทง หนองเต็น บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔
- งานนมัสการหลวงปู่พระนาโฮ วัดป่าพระนาโฮ บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาลาว

๗.๓.๑ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่

- บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒ ประกอบด้วย การทำไร่สวนผสม การจำขัวญ การสูขัวญ นวดแผนไทย การทำปลาไร่่าง การทำชาเตาไห การทำน้ำยาล้างจาน การเข็ง การจักสาน การร้องสรภัญญะ การมัดหมี่การทอผ้า
- บ้านคอนเลียบ หมู่ที่ ๓ ประกอบด้วย พิธีกรรมทางศาสนา หมอเป่ารักษาไข้หมาไม้ หมอเป่ารักษาโรคงูสวัด หมอเป่ารักษาโรคตาแดง การจักสาน การต่อนกเขา การต่อนกคุ้ม พรานปลา การทำชันหมาบึง
- บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔ ประกอบด้วย การตีเหล็ก การรักษาสัตว์มีพิษกัดต่อย รักษาเด็ก ร้องไห้ไม่หยุดด้วยเวทย์มนต์ พิธีกรรมทางศาสนา การจักสาน การทำปราสาทผึ้ง
- บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕ ประกอบด้วย หมอเป่ารักษาไข้หมาไม้ การดูฤกษ์ยาม หมอเป่ารักษาโรคงูสวัด
- บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖ ประกอบด้วย หมอเป่าโรคเปื่อยพอง การจักสาน หมอดูฤกษ์ยามหมอเป่ากระดูกหัก หมอจับเส้น

๗.๓.๒ ภาษาลาว ได้แก่ ภาษาลาวเวียงจันทน์

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ชาเตาไห ปลาสำรง บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒
- ปลาน้ำจืดชนิดต่างๆ ปลาแห้ง กบแห้ง เขียดแห้ง ปลาสาม หวาย ข่า ของป่าชนิดต่างๆ ผักผลไม้ ตลาดปลาสินเจริญ บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

๘.๑.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- บ้านเตาไห หมู่ที่ ๑ ประกอบด้วย ลำห้วยโนนกกแต่ ลำห้วยเตาไห ลำห้วยนาข่า ลำห้วยเม็ก ลำห้วยวังกกโพธิ์ ลำห้วยใหญ่ ลำห้วยบง
 - บ้านนาพัง หมู่ที่ ๒ ประกอบด้วย ลำห้วยบ้าน ลำห้วยแก
 - บ้านคอนเสียบ หมู่ที่ ๓ ประกอบด้วย ลำห้วยคอนแสน หนองสิม หนองนกเตน หนองนกชุม ลำห้วยบงเปลือย หนองไข่ผ้า หนองบุงน้อย หนองบุงหวาย หนองโจ้งใหญ่ หนองฆ่าแช่ หนองหลักสี่ หนองชี้เห็น
 - บ้านหม้อ หมู่ที่ ๔ ประกอบด้วย ลำห้วยสองหิน หนองเบน หนองแสง หนองจอก หนองน้ำกิน หนองสวนแดง หนองบุงเต่า หนองหล่ม หนองเดิน ลำห้วยบ้าน
 - บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕ ประกอบด้วย หนองหวาย หนองฮ้าง ลำห้วยคอนแสน
 - บ้านสินเจริญ หมู่ที่ ๖ ประกอบด้วย ลำห้วยคอนแสน ลำห้วยหลวง หนองท่าล้อ
 - บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๗ ประกอบด้วย ลำห้วยแคน ลำห้วยหลวง
 - บ้านสร้างกวาง หมู่ที่ ๘ ประกอบด้วย ลำห้วยใหญ่ ลำห้วยบ้าน ลำห้วยใหญ่ ลำห้วยวังเดือนห้า
 - บ้านหม้อ หมู่ที่ ๙ ประกอบด้วย ลำห้วยหิน ลำห้วยบ้าน ลำห้วยนาแค ลำห้วยคอนครก

๘.๑.๒ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น

- ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๘ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

- ป่าไม้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ ประกอบด้วย ป่าโนนชาติ บ้านคอนสวรรค์ หมู่ที่ ๕ ป่าสาธารณะวัดป่าโนนสำราญเทพนิมิต ป่าช้าบ้านคอนเสียบ หมู่ที่ ๓

๘.๓ ภูเขา

- ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห ไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห โดยเฉพาะป่าไม้มีสภาพอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งเกิดของอาหารตามธรรมชาติ เช่น เห็ดชนิดต่างๆ หน่อไม้ ผลไม้ป่า แมลงหลากหลายชนิด ผักชนิดต่างๆ สัตว์ป่า เป็นต้น ส่วนแหล่งน้ำเป็นที่อยู่อาศัย สถานที่ผสมพันธุ์และหาอาหารของสัตว์หลายชนิด เช่น ปลาน้ำจืดหลายชนิด กบ เขียด ปู นกกระสา นกเป็ดน้ำ เป็นต้น โดยเฉพาะหนองเดินและลำห้วยโนนกกแต่ จะเป็นสถานที่อยู่อาศัยและหากินของนกเป็ดน้ำหลายหมื่นตัวในฤดูหนาว

๙. อื่น ๆ (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๙.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน	จำนวนพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	จำนวนพื้นที่ (ไร่)
		ชาย	หญิง	รวม			
๑	เตาไห	๔๔๗	๔๗๔	๙๒๑	๒๘๕	๑๓.๑๐	๘,๑๘๗.๕๐
๒	นาพัง	๔๑๑	๔๑๔	๘๒๕	๒๔๕	๑๐.๑๐	๖,๓๑๒.๕๐
๓	คอนเลียบ	๓๙๑	๓๙๗	๗๘๘	๒๑๓	๘.๓๐	๕,๑๘๗.๕๐
๔	หม้อ	๒๘๗	๒๗๙	๕๖๖	๑๔๐	๗.๐๕	๔,๔๐๖.๒๕
๕	คอนสวรรค์	๒๑๗	๒๓๗	๔๕๔	๑๑๙	๕.๖๐	๓,๕๐๐.๐๐
๖	สินเจริญ	๒๓๒	๒๔๘	๔๘๐	๑๓๖	๓.๐๐	๑,๘๗๕.๐๐
๗	โนนสว่าง	๔๑๓	๓๗๔	๗๘๗	๒๒๔	๕.๗๐	๓,๕๖๒.๕๐
๘	สร้างกว้าง	๒๘๑	๒๘๙	๕๗๐	๑๕๙	๖.๘๐	๔,๒๕๐.๐๐
๙	หม้อ	๓๒๗	๓๓๓	๖๖๐	๑๗๖	๓.๖๕	๒,๒๘๑.๒๕
รวม		๓,๐๐๖	๓,๐๔๕	๖,๐๕๑	๑,๖๙๗	๖๓.๓๐	๓๙,๕๖๒.๕๐

๙.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประชาชน ประมาณร้อยละ ๙๐ ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ประกอบด้วย นาปี นาปรัง ไร่ อ้อย ไร่มันสำปะหลัง สวนยางพารา ไร่ยูคาลิปตัสและการปลูกพืชผักสวนครัว

๙.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๙.๓.๑ แหล่งน้ำทางการเกษตร (ธรรมชาติ)

แหล่งน้ำธรรมชาติ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
แม่น้ำ	๐	๙	๐	๙
ห้วย ลำธาร	๙	๐	๙	๐
คลอง	๐	๙	๐	๙
หนองน้ำ บึง	๑	๘	๑	๘
น้ำตก	๐	๙	๐	๙

๙.๓.๒ แหล่งน้ำทางการเกษตร (ที่มนุษย์สร้าง)

แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้าง	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
แก้มลิง	๐	๙	๐	๙
อ่างเก็บน้ำ	๐	๙	๐	๙
ฝาย	๑	๘	๑	๘
สระ	๐	๙	๐	๙
คลองชลประทาน	๐	๙	๐	๙

๙.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค)

แหล่งน้ำกิน น้ำใช้	ไม่มี	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
บ่อบาดาลสาธารณะ	๐	๐	๙	๐	๙
บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๒	๗	๗	๒	๗
ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๑	๑	๘	๓	๗
ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	๐	๐	๙	๐	๙
แหล่งน้ำธรรมชาติ	๙	๓	๖	๓	๖

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๙)

๑.๑.๑ วิสัยทัศน์

ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๑.๑.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา สรุปได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพในประเทศและช่วย

ลด

และป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ มีดังนี้

๑.๑ เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๑.๓ การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหาร

จัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

๑.๔ การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

๑.๕ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

๑.๖ การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๑.๗ การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริหาร การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ มีดังนี้

๒.๑ การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

๒.๒ การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๓ การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

๒.๔ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

๒.๕ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

๒.๖ การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ มีดังนี้

๓.๑ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๓.๒ การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓.๓ ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

๓.๔ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

๓.๕ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ มีดังนี้

- ๔.๑ สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- ๔.๒ พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- ๔.๓ มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- ๔.๔ สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

- ๔.๕ พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และความมั่นคงด้านหน้า รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ มีดังนี้

- ๕.๑ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- ๕.๒ วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบ

การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- ๕.๓ การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕.๔ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕.๕ การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

- ๕.๖ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ มีดังนี้

- ๖.๑ การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่
- ๖.๒ การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- ๖.๓ การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- ๖.๔ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๖.๕ การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- ๖.๖ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- ๖.๗ ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

เหมาะสม

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะให้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติเพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๑.๒.๑ วิสัยทัศน์

ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

๑.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

๑.๓ ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๑.๔ การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๒ การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

๒.๓ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓.๑ การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

๓.๒ บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๑ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๔.๒ ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๕ มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๑ การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

๕.๒ ขจัดกาทุจริตคอร์รัปชัน

๕.๓ มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๒.๓ แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้ง สนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อ สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่าง สาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิต สูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือ แรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและ ด้านเนื้องานท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็น เจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและ ขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีด ความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจาก ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้น ปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับ ประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็น สำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความ ต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจาก กิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจาก ขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้ กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง

ให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับ การเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้ง การควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับ มาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของ พื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการ สร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่าย คมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อ ยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็น แหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อน เศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการ ลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมา ประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการ อำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและ สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้ง สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและ การตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดย ช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้าง ผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการ ดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิด ภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๑ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อ ผลลัพธ์ (Accountability) (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัด การศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา (๓) พัฒนา คุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและ รับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะ กำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตร และผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อ เพื่อการเรียนรู้

๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหาร จัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ

บริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านส่งเสริมและเร่งรัด การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า

การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการ จุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัลเลคเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain)

ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๒.๔ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ มีที่ยืนและเปิดโอกาสให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความยุติธรรมของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา ควบคู่กับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากมิติต่างๆ ทั้งประเด็นและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทาประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมดิจิทัล สามารถ

แข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนา เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยมีกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และการกำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนา ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและการเป็นรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการ และจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ

นอกจากนั้น แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎ ระเบียบต่างๆ และกลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อน ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและในขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

๑.๒.๕ กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ กรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า เร่งพัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนก้าวสู่เป้าหมาย “อีสานพึ่งตนเอง” โดยใช้ศักยภาพ

๑. เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิลักษณะพิเศษ มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์
๒. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเอทานอลของประเทศ
๓. เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ
๔. เป็นประตูของประเทศ เชื่อมโยงไปสู่อนุภูมิภาคน้ำโขง และเอเชียตะวันออกเฉียง

๑.๓.๒ ประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย โดยพัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิลักษณะพิเศษ
๒. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ อาทิ พืชผักผลไม้ ไม้ดอก โคนม ปลา เป็นต้น
๓. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนให้เป็นสหกรณ์การเกษตร
๔. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการ ๑ ไร่ ๑ แสน ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่นและตลาดอิเล็กทรอนิกส์อย่างทั่วถึง
๕. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง โดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมอาหารของภาค
๖. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค
๗. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจ (ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร) เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่
๘. เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน มีความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน
๙. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ โดยเพิ่มนวัตกรรมบริการการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายตอบสนองกลุ่มเป้าหมาย
๑๐. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น
๑๑. พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยเร่งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงพื้นที่และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวกับชุมชนและท้องถิ่น

๑๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๓. พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง/ฝายและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บในพื้นที่

๑๔. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ซี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บน้ำ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ/ฝาย/แหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๑๕. ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพใน

พื้นที่ต้นน้ำ เน้นการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ตลอดจนส่งเสริมป่าชุมชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างยั่งยืน

๑๖. พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ (ให้ความสำคัญกับเมืองศูนย์กลางของจังหวัด) มีความสมดุลรักษาอัตลักษณ์ พื้นที่สีเขียว โครงสร้างพื้นฐานตอบสนองคนทุกกลุ่มวัย

๑.๓.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย เลย หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานีและบึงกาฬ

วิสัยทัศน์

เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

คำอธิบายวิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม โดยมีความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก มีระบบสาธารณสุขภาคที่มีมาตรฐาน มีการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งจะนำไปสู่การกระจายความเจริญและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ หมายถึง การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ฯ

ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ โดยมีการผสมผสานเรื่องราวของประวัติศาสตร์ อารยธรรม ประเพณีวัฒนธรรม เข้ากับ

การท่องเที่ยว เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว (Story) สร้างจุดขายที่น่าสนใจในการท่องเที่ยว ให้กับกลุ่มจังหวัดและสนับสนุนการ

จัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น ให้เกิดส่วนร่วม ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

การเกษตรปลอดภัย หมายถึง การพัฒนากระบวนการทางการเกษตร ตั้งแต่วิธีการทำ

การเกษตรขั้นตอนการเพาะปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต การเก็บรักษาผลผลิต ตลอดจนการแปรรูป ให้ปลอดภัยจากการใช้สารเคมีและสารที่เป็นอันตรายต่อร่างกายอย่างเฉียบพลันให้มากที่สุด และต่อยอดพัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ที่เป็นเกษตรอินทรีย์ในทุกกระบวนการผลิตในอนาคต

เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ การ

ท่องเที่ยวเชิง อัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัย ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ซึ่งเป็นที่ตั้งในพื้นที่ ที่เรียกว่า “อนุภาคลุ่มน้ำแม่โขง” จะต้องมีทิศทางการพัฒนาไปในแนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ การ

พัฒนาเศรษฐกิจจะต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจ มีความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้น มีระบบจัดการสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย มลพิษทางอากาศ เสียง มีสถานประกอบการที่ได้รับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมากขึ้น มีการก่อสร้างอาคารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์จะต้องส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ไม่ทิ้งขยะหรือทำลายสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้องคงความเป็นสภาพแวดล้อมเดิมให้มากที่สุด และต้องไม่เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และการเกษตรปลอดภัยจะต้องไม่ทำลายสมดุลของธรรมชาติ ไม่ใช่ปุ๋ยเคมีทำลายดิน แหล่งน้ำ ป่าต้นน้ำ และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมเข้ามาช่วยให้สามารถลดการใช้ทรัพยากรที่สิ้นเปลือง ตลอดจนสามารถนำทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เป็นต้น

พันธกิจ (Mission)

๑. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุนของภาคเอกชน และ SMEs เพื่อให้ภาคเอกชนและผู้ประกอบการ SMEs มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน มีการพัฒนาที่เชื่อมโยงจากภาครัฐสู่ภาคเอกชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เป็นหลัก
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดลง มุ่งกระจายรายได้ พัฒนาแรงงานให้มีทักษะ มีความรู้ มีฝีมือและมีผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวและฟื้นฟูอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร เพื่อให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจน และสามารถพึ่งพาตนเองได้
๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าภาคการเกษตร ให้มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์ เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และให้ชุมชนได้มีบทบาทในการบริหารจัดการได้ร่วมเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาทุนมนุษย์ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เป็นแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ เสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว การตลาด การผลิตและการลดต้นทุนการผลิตในภาคการเกษตร
๕. กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริมการตลาด OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างสังคมเมืองกับชุมชน สร้างการพึ่งพาตนเองให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อหลุดพ้นจากความยากจน
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งเป็นฐานการผลิตของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น เพิ่มมูลค่าการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นคง ด้านอาหารและพลังงาน สร้างโอกาสในการอาชีพ และสร้างงานและความมั่นคงด้านรายได้ให้กับประชาชน ในพื้นที่และลดการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองหลวงและภูมิภาคอื่น
๗. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ต่อยอดการผลิตและลดต้นทุนภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตลอดจนนำมาใช้เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศ พัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ ตลอดจนสามารถ ใช้เทคโนโลยีและความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๘. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนความสมบูรณ์ของป่าไม้ แหล่งน้ำ ดิน อากาศ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ประมง ปศุสัตว์ ปลอดภัยจากสารพิษ รวมทั้ง การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร บนพื้นฐานการบริหารจัดการ ที่มี ประสิทธิภาพภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม

๑. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวมากขึ้น ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และ หลุด
๒. ทุกภาคส่วนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการมี ส่วน
๓. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
๔. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ โดยเป็นสินค้าเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย ๓

กับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการที่เป็นมิตร

มุ่งเน้นการสร้างการแข่งขันและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริม การพัฒนาฝีมือ แรงงาน การสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ นักลงทุน และ SME ควบคู่ไปกับการเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมและ ธรรมชาติ กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริม OTOP และวิสาหกิจชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น
๒. ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยกลไกการตลาด ส่งเสริมการค้าและการลงทุนยกระดับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น ควบคู่ไปกับ ความ รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๑ พัฒนาความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการตลาด คู่แข่งทางการค้า กล ยุทธ์ ทางการตลาด และวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายในการขายสินค้า ให้กับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน OTOP และกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้สามารถค้นหาจุดขาย ความโดดเด่นของสินค้า การเพิ่มมูลค่า ทางการตลาด การลด ต้นทุนการผลิต ฯลฯ ตลอดจนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลดต้นทุนการผลิตให้กับผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดช่องทางการตลาดระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค

๑.๒ พัฒนาทักษะความชำนาญให้กับแรงงานในสถานประกอบการ และแรงงาน อิสระ ให้มีความสามารถ มีศักยภาพในการทำงานให้กับสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการ และได้รับค่าแรงที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ

๑.๓ เชื่อมโยงเครือข่ายคู่ค้าทางเศรษฐกิจ การค้าและการบริการ กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียน และปรับโครงสร้างตลาด (Market Restructuring) โดยขยายฐานนักลงทุนและนักท่องเที่ยวกลุ่ม High Value ซึ่งเป็นระดับกลาง-บน มีการใช้จ่ายสูง

๑.๔ ยกกระดับและส่งเสริมการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ (MICE) ส่งเสริมการสร้างสรรคสินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่าพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว ตลอดจนเชื่อมโยงการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านได้ (ASEAN Connectivity) ตลอดจนพัฒนาและสร้างภาคีเครือข่ายกับจังหวัดต่างๆ ของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางการตลาด

๑.๕ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต การบำบัดและการกำจัดของเสียด้วยการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการยกระดับสถานประกอบการให้ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือสากล อาทิ ๑๔๐๐๐,๑๔๐๐, (EMS)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวให้โดดเด่นมีจุดขายในด้านของอัตลักษณ์ มีการเชื่อมโยงเรื่องราวที่เกี่ยวกับอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขงบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ที่มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
๒. ธุรกิจโรงแรม ที่พัก และชุมชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์กลยุทธ์ที่ ๒

๑. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเชื่อมโยงการคมนาคมทางรถยนต์ ระบบขนส่งมวลชน รถไฟรางคู่ และเครื่องบิน ให้สามารถเดินทางเชื่อมต่อกันได้โดยมีความสะดวก รวดเร็ว และมีมาตรฐานความปลอดภัยที่สูงบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยว ที่สำคัญๆ ต่าง โรงแรม ร้านอาหาร แหล่งชุมชน ตลอดจนเชื่อมโยงการเดินทางไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ได้อย่างสะดวกสบาย

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่เป็นจุดขายหรือ Land Mark ของสถานที่ท่องเที่ยว

๒.๑ ก่อสร้างสิ่งสนับสนุนจุดขายหรือ Land Mark ด้านการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของ กลุ่มจังหวัดเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ความปลอดภัยในการสัญจรของนักท่องเที่ยว ตลอดจนบริการด้านการให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน การสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ห้องน้ำ ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอ

๒.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน พัฒนาแหล่งธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรป่าไม้ ต้นน้ำ ให้อุดมสมบูรณ์ เพื่อรักษาและสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ ให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามร่มรื่น มีทัศนียภาพที่สวยงามและยั่งยืน โดยยังคงสภาพของลักษณะภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด

๒.๓ พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว โกดี้ มัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศที่จำเป็น และส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดอัตลักษณ์ในพื้นที่ของตนเอง เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ทั้งทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม สามารถอธิบายเรื่องราวในท้องถิ่นและภูมิปัญญาพื้นบ้านได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและสามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจได้

๒.๔ ประชาสัมพันธ์และโฆษณาการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ผ่านทางสื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค เว็บไซต์ แพนเพจ นิตยสาร ททท.รายการโทรทัศน์ ฯลฯ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว และปลูกกระแสความภูมิใจในความเป็นไทยและดำรงไว้ซึ่งวิถีไทย

๒.๕ ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มเป้าหมายได้ โดยใช้แอปพลิเคชันและสมาร์ทโฟนเป็นเครื่องมือเชื่อมต่อการสื่อสารไปยังนักท่องเที่ยวได้โดยตรง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

มุ่งเน้นสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาใช้ในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต สนับสนุนปัจจัยพื้นฐาน ทางการเกษตร การแปรรูป ลดต้นทุนการผลิต และส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและก้าวสู่เกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น
๒. แปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภคมีจำนวนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสนับสนุนภาคการเกษตร ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๑.๑ พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำในพื้นที่สำคัญเพื่อการชลประทานของกลุ่มจังหวัด และสนับสนุน การก่อสร้างศูนย์ปฏิบัติการทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการผลิตและแปรรูปเพิ่มมูลค่าอย่างพารา และมันสำปะหลังไปสู่เอทานอล เพื่อใช้ในภาคอุตสาหกรรม อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม การแพทย์ และสาธารณสุข เป็นต้น

๑.๒ ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑ ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร สถาบันการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรปลอดภัย สินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP และต่อยอดไปถึงระดับการรับรองระบบการเกษตรอินทรีย์ IFOAM

๒. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาด และยกระดับภาคการเกษตรสู่การเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

๒.๑ ส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีการผลิตและนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาช่วยในการผลิต มีประสิทธิภาพ ได้สินค้าที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการ การเพาะปลูก กระบวนการเก็บเกี่ยว กระบวนการผลิต และกระบวนการแปรรูป ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

๒.๒ พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่มีความปลอดภัยและลดการเสี่ยงภัยกับอุบัติเหตุ และสารเคมี ลดการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยใช้อินทรีย์เข้ามาใช้ในระบบการเกษตรให้มากที่สุด อาทิ การ

ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการดิน (soil management) พลังงานคาร์บอนอินทรีย์ (organic carbon energy) เพื่อเปลี่ยนการเกษตรดั้งเดิมสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ในอนาคต

๒.๓ พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอาหารและภาคการผลิตอื่นๆ รวมทั้งดูแลรักษาระบบนิเวศซึ่งต้องมีการสร้างระบบข้อมูลการเกษตรที่เหมาะสม (Good-practice) และฐานข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ภาคเกษตรสามารถรับมือและเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนได้

๒.๔ สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริมเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรด้วยการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์

๒.๕ ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก การประมง และปศุสัตว์ ให้เหมาะสมกับพื้นที่บริเวณลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อให้สามารถต่อสู้กับภัยธรรมชาติต่างๆ อาทิ ภัยแล้ง น้ำท่วม ปรากฏการณ์เอลนีโญและลานินญา เป็นต้น และสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมมาพัฒนากระบวนการผลิตและแปรรูป สิ้นค้าประมง และสัตว์น้ำเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและมีคุณภาพ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตภาคการประมงเพื่อการเก็บรักษาและสร้างมูลค่าเพิ่ม

๑.๓.๔ แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงภายในปี ๒๕๘๐

พันธกิจ

๑. พัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
๒. ปรับปรุงสถานะแวดล้อมสู่เมืองแห่งความสะอาด
๓. พัฒนานองค์ความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ค่านิยม UDON TEAM

- U : Unity : มีเอกภาพ
- D : Development : พัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- O : Openmind : เปิดใจให้บริการ
- N : Network : สานเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน
- T : Tranparency : มีความโปร่งใส
- E : Excellence : เน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน
- A : Accountability : มีความรับผิดชอบ
- M : Morality : มีศีลธรรม

เป้าประสงค์รวม

เพื่อสร้างการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลังต่อปี

ค่าเป้าหมาย

ร้อยละ ๕

การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์
ลำดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ
แข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์
เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและกำลังแรงงาน เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ๒. พัฒนาแผนการตลาดด้านการลงทุนเพื่อให้แข่งขันได้ ๓. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาด้านเทคโนโลยี เพื่อรองรับการค้า การลงทุน และการบริการ ๔. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปีซ้อนหลังต่อไป

ลำดับที่ ๒ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์
เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้พึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๓. พัฒนาการผลิต การแปรรูป และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร อินทรีย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและภาคอุตสาหกรรม ๔. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน ๕. เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรให้กับภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมการเกษตร	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาเกษตร ร้อยละ ๓ ต่อค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาเกษตรย้อนหลัง ๕ ปี

ลำดับที่ ๓ ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

มีความรู้ มีการศึกษา มีสุขภาพที่ดี ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุคุณภาพดี ๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย ๓. พัฒนากลไกการดำเนินงานลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานี ๔. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน ๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต	๑. อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด (ไม่น้อยกว่า ๘๐ ปี) ๒. อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี (ไม่น้อยกว่า ๗๒ ปี) ๓. ร้อยละของผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา : จบ ม.๓ เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น : สายสามัญ ม.๔)

ลำดับที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพื่อให้จังหวัดอุดรธานีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และเติบโตอย่างมีคุณภาพ ตอบสนองการท่องเที่ยวทุกรูปแบบอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว โดย ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ ผลิตภัณฑ์ และบริการด้าน การท่องเที่ยวมุ่งสู่ MICE City ๓. พัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการโดยคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์วิถีไทย ๔. ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวและสร้างโอกาสจากการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่หลากหลาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากรายได้การท่องเที่ยวต่อปี

ลำดับที่ ๕ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่าง
ยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับ

ประชาชน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ปกป้อง อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. ร้อยละของพื้นที่ป่าที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปี
๒. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษแบบมีส่วนร่วม	๒. จำนวนบ่อขยะที่ถูกตั้งตามหลัก
๓. พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมี ส่วนร่วม	วิชาการเพิ่มขึ้น ๑๕ แห่งต่อปี

ลำดับที่ ๖ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพื่อให้ประเทศชาติมีความมั่นคง และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สิน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและจัดระเบียบสังคม	ร้อยละที่ลดลงของคดีอาญา ๔ กลุ่ม
๒. รักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	
๓. ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ	

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ ท้องถิ่นน่าอยู่ ควบคู่คุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ จำนวน ๘ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้และการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม การกีฬา และนันทนาการ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศชุมชน
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ บรรลุตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห ให้มีความสุขและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อยและความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ
๒. เพื่อเปลี่ยนวิธีคิดของคน โดยเรียนรู้จากการกระทำเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่สามารถคิดเป็น ทำเป็น
๓. เพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองและครอบครัว เพื่อเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ โดยประชาชนผู้ด้อยโอกาสได้รับความช่วยเหลือ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองและอยู่รอดได้ในสังคมและเศรษฐกิจที่ดี มีภูมิคุ้มกัน มีตัวแทนและอาสาสมัคร ที่ให้ความช่วยเหลือที่มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ มีศักยภาพในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย การจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์เป็นไปครบถ้วนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๔. เพื่อพัฒนางานการสาธารณสุข และพัฒนาสุขภาพชุมชน ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองและครอบครัว ชุมชนมีสุขลักษณะที่ดี สะอาดปลอดภัยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่ควรจะเป็น โดยประชาชนมีความรู้ในการป้องกันตนเองให้พ้นจากโรคระบาดและโรคไม่ระบาด รู้จักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ตัวแทนสุขภาพและประชาคมสุขภาพในชุมชนมีขวัญและกำลังใจ มีศักยภาพในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
๕. เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน โดยผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม นำความรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้บุคคลมีโอกาสด้านการศึกษาและเรียนรู้ทักษะชีวิตในการดำเนินชีวิต มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้ในสถานการณ์โลกปัจจุบัน และเพื่อสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม โดยเน้นการเรียนรู้แก่นแท้ของวัฒนธรรม ความเชื่ออันเป็นวิถีที่ดีงาม ถูกต้อง ไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมภายใต้หลักแห่งศาสนาให้ประชาชนได้นำหลักการแห่งความเชื่อที่ถูกต้องและความรู้ ภูมิปัญญามาปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม นักเรียนและเยาวชนมีโอกาสได้เรียนรู้กับการถ่ายทอดทักษะชีวิต ควบคู่ไปกับการเรียนวิชาการ โดยสร้างโอกาสให้กับชาวบ้านมีรายได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามศักยภาพและความสามารถของตนเอง
๖. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ คืนความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งอาหารตามธรรมชาติเช่นเคยมีมาในอดีต ไปพร้อมกับการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนน่าอยู่ ปราศจากสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ หรือรบกวนการอยู่ตามปกติ สุข มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ลดความขัดแย้งในชุมชน
๗. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบการเมืองในระบบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้ระบบประชาธิปไตยเป็นไปอย่างสุจริตในขอบข่ายของกฎหมาย ควบคู่ไปกับสังคมที่มีความสมานฉันท์กับระบบการปกครองตนเองโดยประชาชน เพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม เน้นการจัดระเบียบชุมชนเพื่อความสงบเรียบร้อย สามารถป้องกันและรักษาทรัพย์สิน เอื้อต่อการป้องกันและส่งเสริมให้ชุมชนปลอดภัยเสถียรด้วยกระบวนการภาคประชาสังคม
๘. เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน การบริหารจัดการ การเงิน การคลัง การบริหารงานบุคคลและกิจการสภาท้องถิ่น การบริการประชาชน โดยสนับสนุนการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชน (Public Function) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร ให้บริการอาคารสถานที่และอำนวยความสะดวกด้วยเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย พนักงานมีหัวใจบริการ ควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพขององค์กร ภายใต้แนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค	๑. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนและทางระบายน้ำ ๒. จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ครบทุกครัวเรือน ๓. จำนวนปริมาณการขยายประปาให้ครบทุกครัวเรือน ๔. จำนวนการได้รับบริการสาธารณะอื่น ๆ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้และการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง	๑. จำนวนบุคลากรที่มีทักษะในการผลิต และจำนวนผลผลิตทางเกษตรอินทรีย์ ๒. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพ ๓. จำนวนตลาดและสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส	๑. ประชาชนผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ๒. มีเครือข่ายและอาสาสมัครด้านการพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งและปฏิบัติหน้าที่ทันต่อเหตุการณ์ ๓. ผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับการส่งเสริมและสงเคราะห์ที่เป็นธรรมทั่วถึง
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๑. ประชาชนมีความรู้ในการป้องกันตนเองจากโรคร้ายต่างๆ ในภาวะการณ์ปัจจุบัน ๒. มีเครือข่ายสุขภาพชุมชนที่เข้มแข็งและปฏิบัติหน้าที่ด้านสุขภาพที่ทันการณ์ ๓. ประชาชนมีโอกาสออกกำลังกายมากขึ้นและเจ็บป่วยน้อยลง ๔. สุขภาพาลชุมชนที่ดีขึ้น เกิดโรคระบาดและไม่ระบาดในชุมชนน้อยลง
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ	๑. ประชาชนได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่ไปกับการศึกษาหาความรู้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
	<p>๒. บุคลากรได้รับการพัฒนาทางการศึกษา ประชาชน ชาวบ้านเป็นธนาคารภูมิความรู้ทุกแขนง</p> <p>๓. ประชาชนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมด้านการ กีฬา อุปกรณ์และสถานที่เล่นกีฬาที่เหมาะสม</p> <p>๔. ประชาชนได้รับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทาง ประเพณี วัฒนธรรม ควบคู่กับการศึกษาแสวงหา ความเชื่อที่ถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>๕. ชุมชนได้รับการส่งเสริมการจัดงานทางด้านรัฐพิธี ราษฎร์พิธี เพื่อความสามัคคีในชุมชน</p> <p>๖. ศาสนสถานและสถานที่ประกอบกิจกรรมทาง วัฒนธรรมได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์</p>
<p>๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและระบบนิเวศชุมชน</p>	<p>๑. จำนวนของการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>๒. จำนวนแหล่งอาหารตามธรรมชาติที่มีความอุดม สมบูรณ์</p> <p>๓. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยและน้ำเน่าเหม็นใน ชุมชนลดลง</p>
<p>๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบ เรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด</p>	<p>๑. การเลือกตั้งทุกระดับเป็นไปอย่างสุจริตและมีความ ชัดแย้งทางสังคมน้อยลง</p> <p>๒. การปกครองที่สมานฉันท์ มีส่วนร่วมคิด ร่วม ตัดสินใจในกิจกรรมทางสังคมจากชุมชนที่มากขึ้น</p> <p>๓. อาสาสมัครทุกองค์กรมีประชาชนเข้าร่วมด้วย ความยินยอมพร้อมใจมากขึ้น มีศักยภาพในการ ปฏิบัติหน้าที่</p> <p>๔. มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการป้องกันและระงับ เหตุร้ายได้ทันทั่วทั้งที่ ประชาชนมีความไว้วางใจ เพิ่มขึ้น</p> <p>๕. ครอบครัวและชุมชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุก ชนิด</p>
<p>๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร</p>	<p>๑. จำนวนคณะกรรมการที่ อปท.จัดตั้งเพื่อ กระบวนการให้มีส่วนร่วม (Public Function)</p> <p>๒. ปริมาณงานที่องค์กรหรือคณะกรรมการที่ อปท. จัดตั้งให้ดำเนินการเสนอความคิดเห็นในการบริหาร ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง</p> <p>๓. ปริมาณผู้มารับบริการข้อมูลข่าวสารจาก อปท. และปริมาณข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องครบถ้วน</p> <p>๔. จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
	<p>เพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์</p> <p>๕. ปริมาณผู้ใช้บริการอาคารและสถานที่ที่ อปท.จัดไว้ให้บริการ</p> <p>๖. ผลการดำเนินงานตามบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้ดำเนินการตามระเบียบและกฎหมาย</p> <p>๗. ปริมาณข้อร้องเรียนที่ อปท.สามารถชี้แจงและทำความเข้าใจให้ผู้ร้องเรียนและประชาชนรับทราบและเป็นที่พึงพอใจของทุกฝ่ายได้</p> <p>๘. การบริหารโครงการที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจเป็นที่พึงพอใจมากกว่าหน่วยงานเดิมได้ดำเนินการประเมินจากความพึงพอใจของผู้รับบริการและประชาชน</p>

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	เป้าหมาย
<p>๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค</p>	<p>๑. การก่อสร้างและปรับปรุง บำรุงถนน ร่องระบายน้ำ รางระบายน้ำ และจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๒. การก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน</p> <p>๓. การก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปาให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน</p> <p>๔. การบริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า</p>
<p>๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้และการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง</p>	<p>๑. การส่งเสริมศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร</p> <p>๒. การเสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพแก่ครัวเรือนและกลุ่มอาชีพเพื่อเสริมรายได้นอกภาคการเกษตร</p> <p>๓. การสร้างความตระหนักในการผลิตให้เป็นไปพร้อมกับการใช้และการรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติ</p> <p>๔. การสร้างโอกาสในการจำหน่ายผลผลิตสู่ตลาดภายนอกตามศักยภาพของพื้นที่</p>
<p>๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส</p>	<p>๑. การพัฒนาสังคมควบคู่ไปกับการจัดสรรทรัพยากรในพื้นที่อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม</p> <p>๒. การพัฒนาศักยภาพของชุมชน องค์กรชุมชนในงานด้านการพัฒนาสังคม</p> <p>๓. การจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ควบคู่กับสังคมที่</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	เป้าหมาย
	เอื้อเพื่อและอบอุ่น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	<p>๑. การพัฒนางานสาธารณสุข ควบคู่กับการพัฒนาความรู้ในการป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน</p> <p>๒. การพัฒนาศักยภาพของชุมชน องค์กรชุมชนในงานด้านสาธารณสุขภาพอนามัย</p> <p>๓. การป้องกัน ควบคุมโรคระบาดและโรคไม่ระบาด ควบคู่ไปกับการจัดการสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. การส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี</p>
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ	<p>๑. การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่ไปกับการศึกษาหาความรู้</p> <p>๒. การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ประชาชน ชาวบ้าน ให้เป็นธนาคารภูมิความรู้ทุกแขนง การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ประชาชน ชาวบ้าน ให้เป็นธนาคารภูมิความรู้ทุกแขนง</p> <p>๓. การพัฒนาและส่งเสริมด้านการกีฬา อุปกรณ์และสถานที่เล่นกีฬาที่เหมาะสม</p> <p>๔. การส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางประเพณี วัฒนธรรม ควบคู่กับการศึกษาแสวงหาความเชื่อที่ถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>๕. การส่งเสริมการจัดงานทางด้านรัฐพิธี ราชกรัณียพิธี เพื่อความสามัคคีในชุมชน</p> <p>๖. การสนับสนุนการบูรณะศาสนสถาน และสถานที่ประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรม</p>
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศชุมชน	<p>๑. การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. การจัดหาแหล่งอาหารคั้นความสมดุลให้แหล่งน้ำและผืนป่า โดยเน้นคุณภาพของดิน</p> <p>๓. การบริหารจัดการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม</p>
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	<p>๑. การพัฒนาประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาชนตระหนักและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและวิถีแห่งการเลือกตั้งทุกระดับ</p> <p>๒. การส่งเสริมการปกครอง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน</p> <p>๓. การเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของประชาชน บุคคลทางการปกครอง ควบคู่กับการ</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	เป้าหมาย
	<p>สร้างขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกัน และรักษาทรัพย์สินและความสงบเรียบร้อยของชุมชน</p> <p>๔. การจัดหาวัสดุและอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฏิบัติหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๕. การสร้างความเข้าใจและเกิดความตระหนักในการป้องกันและลดอุบัติเหตุ การจราจร</p> <p>๖. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติดให้ชุมชนปลอดภัย</p>
<p>๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร</p>	<p>๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนและประชาชน</p> <p>๒. การประสานการดำเนินการระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ โดยการบูรณาการแผนงาน งบประมาณและบุคลากรให้สอดคล้องกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนและประหยัดงบประมาณในการดำเนินการ</p> <p>๓. การส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงาน ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นและพนักงานให้มี ความรู้ ความเข้าใจและมีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นตามแผนพัฒนา</p> <p>๔. การพัฒนาระบบการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ การประสานการดำเนินงาน</p> <p>๕. การพัฒนาอาคารสถานที่เพื่อรองรับการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานและประชาชนในพื้นที่</p> <p>๖. การจัดบริการสาธารณะของ อปท. ให้ได้มาตรฐานตามที่หน่วยงานกำกับดูแล</p>

๒.๖ กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางบทบาทการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเตาไหในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ก่อสร้างและปรับปรุง บำรุงถนน ร่องระบายน้ำ รางระบายน้ำ ไฟฟ้า และจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๒. ส่งเสริมศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร
๓. พัฒนาสังคมควบคู่ไปกับการจัดสรรทรัพยากรในพื้นที่อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
๔. พัฒนางานการสาธารณสุข ควบคู่กับการพัฒนาความรู้ในการป้องกันโรคขึ้นพื้นฐาน
๕. พัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่ไปกับการศึกษาหาความรู้
๖. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาชนตระหนักและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและวิถีแห่งการเลือกตั้งทุกระดับ
๘. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนและประชาชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไห ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟู พัฒนาการ จัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนการพัฒนา ด้านการศึกษาอันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่กับการ พัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึด หลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่างๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหาร ส่วนตำบลเตาไห จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๘ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้และการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม การกีฬา และนันทนาการ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศชุมชน
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไทร มุ่งพัฒนา ๘ ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้และการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ด้านสังคมและการส่งเสริมผู้ด้อยโอกาส ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศชุมชน และด้านการเมือง การปกครอง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ฉะนั้น ยุทธศาสตร์ทั้ง ๘ ด้าน จึงมีความเชื่อมโยงกัน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไทร

องค์การบริหารส่วนตำบลเตาไทร ได้จัดให้มีการประชุมเพื่อรวบรวมความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่น จึงได้นำข้อมูลต่างๆ ซึ่งผ่านการแสดงความคิดเห็นจากประชาชน การสำรวจ การออกพื้นที่ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูล กชช. ๒ ค. และข้อมูลแผนชุมชนของตำบลเตาไทรมาวิเคราะห์และสรุปปัญหาความต้องการของประชาชนได้ ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค	๑. ลำห้วยและหนองน้ำไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งไว้ ๒. น้ำประปามีไม่เพียงพอเพื่อการอุปโภคบริโภค ๓. บ่อน้ำบาดาลไม่เพียงพอ ๔. การคมนาคมขนส่งไม่ปลอดภัย ๕. ถนนลูกรังมีความชำรุดทรุดโทรม ๖. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้านไม่เพียงพอและทั่วถึง ๗. ไม่มีสะพานข้ามลำห้วย ๘. ไฟฟ้าไม่เพียงพอกับจำนวนครัวเรือน ๙. ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ๑๐. ไม่มีบริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะฟรีในชุมชน ๑๑. ไม่มีระบบเสียงไร้สายประจำหมู่บ้าน
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๑. ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม ๒. ประชาชนมีรายได้จากการทำการเกษตร (ทำนา) ปีละครั้ง ทำให้มีรายได้น้อย ๓. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร
๓. ด้านสังคม การเมือง และการปกครอง	๑. ความยากจน ๒. ผู้ด้อยโอกาสไม่มีผู้ดูแล ๓. คนพิการขาดคนดูแล ๔. ขาดความเข้าใจและความสนใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง ๕. การซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการเลือกตั้ง ๖. ท้องถิ่นแต่ง ๗. การหย่าร้าง ๘. เด็กกำพร้าพ่อหรือแม่ทำให้ขาดความอบอุ่น

๔. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี	๑. บางหมู่บ้านไม่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นเอกเทศ ๒. ไม่มีสถานที่ออกกำลังกายประจำหมู่บ้าน ๓. ไม่มีเมรุเผาศพที่ได้มาตรฐาน
๕. ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	๑. ภูมิทัศน์ภายในหมู่บ้านไม่มีความสวยงาม ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ๒. ประชาชนไม่มีระเบียบวินัยในการกำจัดขยะมูลฝอย
ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
	๓. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสะอาด
๖. ด้านการบริหารจัดการที่ดี	๑. การทุจริตคอร์รัปชันในการปฏิบัติงาน ๒. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ๓. ขาดจิตสำนึกที่ดีต่อผลประโยชน์ของส่วนรวม
๗. ด้านสาธารณสุข	๑. เสียชีวิตก่อนวัยอันสมควร ๒. การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ๓. กินปลาดิบ ทำให้ป่วยเป็นมะเร็งตับ ๔. ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลเตาไผ่ด้วยเทคนิค SWOT Analysis วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ทั้งภายในและภายนอก มีดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. เป็นอำนาจหน้าที่และภารกิจตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒. ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นให้ความสำคัญในการดำเนินการ ๓. มีงบประมาณในการดำเนินการ	๑. ประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ไม่เอื้อต่อการดำเนินการ ๒. การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ๓. ขาดการตรวจสอบที่จริงจังจากสภาท้องถิ่น ๔. ขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจากประชาชนในท้องถิ่น

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. รัฐบาลให้การสนับสนุนทั้งท้องถิ่นและท้องที่ ๒. การแก้ไขระเบียบ กฎหมายที่เข้มงวดในการจัดซื้อจัดจ้าง ทำให้การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ๒. การพัฒนาไม่คุ้มค่างบประมาณที่เสียไป ๓. งบประมาณไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในการดำเนินการ ๔. เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. มีกองทุนหมู่บ้าน ๒. ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นให้ความสำคัญในการดำเนินการ ๓. มีงบประมาณในการดำเนินการ	๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาอาชีพด้านต่างๆ ๒. การดำเนินการไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ๓. ประชาชนไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน ๒. ประชาชนมีความขยันหมั่นเพียร ๓. พื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก ๔. มีตลาดปลาสดเจริญสำหรับการจำหน่ายสินค้า ๕. ประชาชนมีที่ดินทำกินเป็นของตัวเอง	๑. ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๒. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ แต่ต้นทุนในการผลิตสูง ๓. การใช้สารเคมีในการทำการเกษตร ๔. ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร ๕. ไม่มีการประกันราคาสินค้าทางการเกษตร ๖. ค่าจ้างแรงงานสูง ๗. เกิดการขาดทุน

๓. ด้านสังคม การเมืองและการปกครอง

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. เป็นอำนาจหน้าที่ ภารกิจตามกฎหมายของ อปท. ๒. มีงบประมาณในการดำเนินการ ๓. ความต่อเนื่องของผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่น	๑. ประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ไม่เอื้อต่อการดำเนินการ ๒. ประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ๓. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมที่แท้จริงด้านการเมืองการปกครอง

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. มีกองทุนสวัสดิการสังคม ๒. มีเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ ๓. มีกลุ่มอาชีพ	๑. การปกครองไม่เป็นระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ๒. การซื้อสิทธิ์ขายเสียง ๓. การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นไม่มีความต่อเนื่อง ๔. เกิดสูญญากาศทางการเมืองการปกครอง ๕. เกิดความแตกแยกทางความคิดของคนในท้องถิ่น

๔. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. เป็นอำนาจหน้าที่ ภารกิจตามกฎหมายของ อปท. ๒. มีสถานศึกษาในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. มีครูผู้สอนครบทุกชั้นเรียน ๔. มีครูผู้ดูแลเด็กและผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กเพียงพอต่อจำนวนเด็กเล็กก่อนเกณฑ์ ๕. มีวัดและสถานที่ปฏิบัติกิจทางศาสนาครบทุกหมู่บ้าน ๖. สถานที่ศึกษาต่อมีอยู่ใกล้บ้านพัก ๗. ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ	๑. ประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ไม่เอื้อต่อการดำเนินการ ๒. ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเนื่องจากไม่มีความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิต

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. มีพระเกจิดังเป็นที่เคารพนับถือของสาธุชนในพื้นที่ ๒. มีพระภิกษุนักปฏิบัติและนักพัฒนาในพื้นที่	๑. ความยากจนไม่มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ๒. เด็กนักเรียนไม่จบการศึกษาภาคบังคับ ๓. เกิดค่านิยมที่ผิดทำให้นักเรียนต้องไปเรียนหนังสือที่สถานศึกษาที่ไกลจากที่อยู่อาศัย ๔. พ่อแม่หย่าร้างทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการศึกษาต่อ

๕. ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. เป็นอำนาจหน้าที่ ภารกิจตามกฎหมายของ อปท. ๒. มีทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่	๑. ประชาชนไม่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๒. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ๒. ทำให้เกิดงานและรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่	๑. ขาดการสนับสนุนอย่างแท้จริงจากภาครัฐและเอกชน ๒. ขาดงบประมาณในการดำเนินการ ๓. ขาดความจริงจังและจริงใจในการพัฒนา

๖. ด้านการบริหารจัดการที่ดี

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. มีงบประมาณในการดำเนินโครงการ</p> <p>๒. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอในการปฏิบัติราชการ</p> <p>๓. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การอุดหนุนและสนับสนุนตามอำนาจหน้าที่และภารกิจ</p> <p>๔. มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ</p> <p>๕. มีการแบ่งแยกและมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน</p> <p>๖. ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม</p> <p>๘. มีแผนอัตรากำลังที่เหมาะสมกับโครงสร้างอำนาจหน้าที่</p> <p>๙. มีบุคลากรจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความรู้ความสามารถนำแนวคิดมาพัฒนาพื้นที่ได้มาก</p>	<p>๑. ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก และมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้การปฏิบัติมีความยุ่งยากมากขึ้น</p> <p>๒. ขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสาธารณประโยชน์</p> <p>๓. งบประมาณมีจำนวนจำกัด มีรายได้ที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการพัฒนา</p> <p>๔. ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>๑. รัฐบาลสนับสนุนโครงการประชารัฐ</p> <p>๒. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย</p> <p>๓. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนกองทุนหมู่บ้าน</p> <p>๔. รัฐบาลมีนโยบายปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน</p> <p>๕. รัฐบาลมีนโยบายปราบปรามปัญหายาเสพติด</p> <p>๖. สวัสดิการจากภาครัฐ</p>	<p>๑. การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๒. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>๓. การใช้จ่ายเงินกองทุนหมู่บ้านไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้</p> <p>๔. ประชาชนขาดความเข้าใจและความใส่ใจในการทำงานของภาคราชการและขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นที่แท้จริง</p> <p>๕. ห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและเบิกจ่ายเงินอุดหนุนของรัฐบาลล่าช้าไม่แน่นอน</p> <p>๖. การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ</p> <p>๗. ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้นตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน</p> <p>๘. สถานการณ์ทางการเมืองมีความไม่แน่นอน</p>

๗. ด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนในพื้นที่</p> <p>๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ</p> <p>๓. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การอุดหนุนและสนับสนุนตามอำนาจหน้าที่และภารกิจ</p> <p>๔. มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทุกหมู่บ้าน</p> <p>๕. มีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ทุกหมู่บ้าน</p> <p>๖. ท้องถิ่นมีการให้บริการแพทย์ฉุกเฉิน</p> <p>๗. ท้องถิ่นมีหน่วยกู้ชีพกู้ภัย</p> <p>๘. ประชาชนเข้าถึงการให้บริการด้านสาธารณสุขได้ง่าย</p>	<p>๑. ท้องถิ่นไม่มีบุคลากรผู้รับผิดชอบงานด้านสาธารณสุขโดยตรง</p> <p>๒. บุคลากรของท้องถิ่นผู้รับผิดชอบงานด้านสาธารณสุขไม่มีความรู้ความเข้าใจงานด้านสาธารณสุขอย่างแท้จริง</p> <p>๓. ค่าตอบแทนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) น้อย ทำให้ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>๔. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติ</p>

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>๑. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น</p> <p>๒. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน</p> <p>๓. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการภายในชุมชน</p>	<p>๑. การดำเนินโครงการบางโครงการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้</p> <p>๒. ผู้นำชุมชนไม่ให้ความร่วมมือการดำเนินงานเท่าที่ควร</p> <p>๓. ประชาชนไม่ให้ความสนใจและขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน</p> <p>๔. งบประมาณมีจำนวนจำกัด ทำให้การดำเนินโครงการไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้</p> <p>๕. ประชาชนมีภาวะเสี่ยงในการเกิดโรคเนื่องจากการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวัน</p> <p>๖. การใช้ยาฆ่าหญ้าในพื้นที่โดยไม่มีมาตรการควบคุม</p>